

A bambuLó

Milyen furcsa ez a kanca,

ábrázata nagyon bamba,

imbolyog, mint aki spicces,

állva alszik, jaj, de vicces!

Muki régen versenyló volt,

nyugdíj előtt sokat sportolt,

most szunyókál, motyorászik,

álmában tán épp vágtazik.

□

SzimatoLó

Szimat, az istálló

legfinnyásabb lova

idegentől ételt

nem fogad el soha.

Mindent végigszagol,

akárcsak az ebek,

jó messziről nyerít

annak, akit szeret.

Kölni s parfümillat

idegessé teszi,

a túl szagos lovas

nem felel meg neki.

Szimat ismer engem,

már rég hozzám szokott.

Húsvéthétfőn mégis

az árokba dobott.

Néró és a hóember

Kinn a tanyán kergetőzik,

havat rugdos négy ló,

kisgazdájuk hóembert gyúr,

felfigyel rá Néró.

örömeben kettőt nyerít,

odanyargal nyomban,

s a hóember répaorra

foga között roppan.

□

Nyihahó!

Szomorkodik két lovacska,

unatkoznak télen,

árválkodik kinn a hintó,

s ők csak nézik tétlen.

Istállójuk ablakán át

csudálják – mi potyog? –,

majd hallják, hogy István gazda

csizmasarka kopog.

Nyitja nekik a karámot,

csattan a nagy lakat,

a pacik meg hemperegnek,

kaparják a havat.

Később szánkó elé fogják

a két boldog lovat,

pata koppan, csengő szólal,

s elindul a fogat.

Legelől a kocsis feszít,

ropog már az új hó,

háta mögött vigyorog őt

pirospozsgás lurkó.

Matyi, a huszár

Matyi huszárruhát öltött,

ló is van alatta,

hosszú tollú a csákója,

s dolmány feszül rajta.

Felharsan a tra-tata-tam,

indul már a vágta,

tapsol Matyi édesanyja,

mikor fiát látja.

Mészely Ilka rajza